28/02/2021

Η Αγία Κυράννη μαρτύρησε το 1751 στη Θεσσαλονίκη

/ Ορθόδοξες Προβολές

Μαρτύρησε στη Θεσσαλονίκη στις 28 Φεβρουαρίου 1751

Η Αγία καταγόταν από το χωριό Αβυσώκκα της Θεσσαλονίκης. Ήταν πολύ ωραία εξωτερικά αλλά ακόμη ωραιότερη εσωτερικά και ζούσε ενάρετη, σεμνή και σώφρονα ζωή. Ο μισόκαλος διάβολος όμως την φθόνησε και βρήκε όργανο της κακίας του ένα γενίτσαρο, που ήταν σούμπασης, διοικητής του αστυνομικού τμήματος, στο χωριό της αγίας. Αυτός την είδε και κυριεύτηκε από σατανικό έρωτα. Άρχισε λοιπόν ο μιαρός να την κολακεύει με διάφορους τρόπους, ώστε να καταφέρει να πετύχει τον σκοπό του, όμως η αγία δεν δεχόταν με κανένα τρόπο.

Ύστερα άρχισε να της τάζει χρήματα, όσα ήθελε, πολύτιμα φορέματα ή την φοβέριζε πως, αν δεν δεχθεί, θα την βασανίσει και θα την σκοτώσει.

Η κόρη, έχοντας όλη της την καρδιά δοσμένη στον Χριστό, δεν άκουγε ούτε πρόσεχε τις υποσχέσεις του και τις φοβέρες του.

Έτσι αυτός κάποια μέρα συμφώνησε με άλλους γενίτσαρους την άρπαξαν ξαφνικά και την οδήγησαν στον δικαστή της Θεσσαλονίκης, όπου ψευδομαρτύρησαν ότι είπε η κοπέλα πως θα αρνηθεί τον Χριστό και θα παντρευτεί τον γενίτσαρο. Οι γονείς της πήγαν στη Θεσσαλονίκη αλλά δείλιασαν από τις απειλές των Τούρκων και κρύφτηκαν. Οι Τούρκοι προσπάθησαν είτε με κολακείες είτε με απειλές να την πείσουν να αρνηθεί τον Χριστό και να παντρευτεί τον Τούρκο αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Μια φορά μόνο μίλησε η αγία μάρτυς του Χριστού και τους είπε :

Εγώ είμαι Χριστιανή και έχω νυμφίο μου τον Χριστό , στον οποίο προσφέρω ως προίκα την αγνότητά μου και Αυτόν επόθησα και ποθώ από την νεότητά μου και για την αγάπη Του είμαι έτοιμη να χύσω και το αίμα μου, για να αξιωθώ να Τον απολαύσω. Ακούσατε την απάντησή μου και άλλο λόγο μη προσμένετε να σας πω.

Μετά από αυτόν τον λόγο σιώπησε και δεν απάντησε πλέον σε όσα τη ρωτούσαν αλλά στεκόταν με πολλή σεμνότητα έχοντας κατεβασμένο κάτω το κεφάλι. Προσευχόταν δε νοερά στον Χριστό να την ενδυναμώσει, ώστε να υπομείνει μέχρι τέλος. Την ώρα εκείνη γέμισε η καρδιά της από αγαλλίαση και χαρά πνευματική, ώστε νόμιζε πως ήταν στον Παράδεισο, ξέχασε όλα τα λυπηρά της ζωής αυτής και επιθυμούσε το γρηγορότερο να μαρτυρήσει για τον Χριστό.

Βλέποντας οι Τούρκοι τη σταθερότητά της στον Χριστό και τη λαμπρότητα του προσώπου της, ντροπιασμένοι την έκλεισαν σιδηροδέσμια στη φυλακή. Εκείνος ο γενίτσαρος είχε κάποιο μεγάλο αγά γνωστό, ο οποίος διέταξε τον δεσμοφύλακα να του επιτρέπει να μπαίνει στη φυλακή, όποτε θέλει. Πήγαινε λοιπόν στη φυλακή και βασάνιζε την αγία ή να τον αποδεχθεί ή να την θανατώσει. Δεν έφθανε δε μόνον αυτό αλλά έπαιρνε μαζί του και άλλους γενίτσαρους, για να την βασανίζουν. Η Αγία, μόλις τους έβλεπε, έσκυβε το κεφάλι και σταύρωνε τα χέρια, ούτε τους κοίταζε ούτε τους απαντούσε.

Άρχιζαν με κολακείες και ταξίματα, ύστερα βλέποντας πως δεν άλλαζε γνώμη, συνέχιζαν με βασανιστήρια, άλλος την χτυπούσε με ξύλο, άλλος με μαχαίρι, άλλος με κλωτσιές και γροθιές, ώσπου την άφηναν κάτω μισοπεθαμένη.

Σαν να μην έφθαναν αυτά, τη νύχτα ο δεσμοφύλακας την κρέμαγε από τις μασχάλες και την έδερνε με ό,τι ξύλο έβρισκε μέχρι που κουραζόταν και την άφηνε κρεμασμένη μέσα στο κρύο του χειμώνα.

Ένας Χριστιανός, που είχε κάποια θέση στη φυλακή, περίμενε και όταν

καταλάβαινε πως του πέρασε ο θυμός πήγαινε και τον παρακαλούσε και του επέτρεπε να την κατεβάσει. Η Αγία είχε τόση υπομονή, ησυχία και σιωπή, που νόμιζες ότι πάσχει κάποια άλλη και όχι αυτή. Όλος ο νους της και η προσοχή της ήταν στον ουρανό.

Ήταν φυλακισμένοι και άλλοι Χριστιανοί, Εβραίοι και μερικές Τουρκάλες , οι οποίες κατηγορούσαν τον δεσμοφύλακα , άσπλαχνο, αθεόφοβο, διότι τυραννούσε με τέτοιο τρόπο μια αθώα γυναίκα. Ο Χριστιανός εκείνος μάλιστα δεν έπαυε πότε με το καλό πότε ελέγχοντάς τον να του θυμίζει την κρίση του Θεού, μήπως και σταματήσει να βασανίζει την κόρη. Εκείνος, αντί να μαλακώσει, σκλήραινε περισσότερο η καρδιά του και όσο τον παρακαλούσαν, τόσο την χτυπούσε. Έρχονταν και οι γενίτσαροι και άλλοτε την βασάνιζαν άλλοτε προσπαθούσαν να την ταΐσουν σταφίδες και χουρμάδες για να μην πεθάνει αλλά η αγία δεν ήθελε να φάει, ούτε κατάφερναν να της ανοίξουν το στόμα με τη βία. Οι φυλακισμένοι Χριστιανοί προσπαθούσαν επίσης να την πείσουν να φάει αλλά ούτε και σε αυτούς πειθόταν Την έτρεφε και την δυνάμωνε η φλόγα της αγάπης στον Χριστό που είχε στην καρδιά της.

Την έβδομη μέρα της φυλάκισής της πήγαν πάλι οι γενίτσαροι και την παίδευαν με σκληρότητα. Ο Χριστιανός εκείνος άρχισε να ελέγχει αυστηρά τον δεσμοφύλακα και να τον φοβερίζει πως θα τον καταγγείλει στον πασά, διότι επιτρέπει να έρχονται άνθρωποι απ’ έξω και να βασανίζουν τους φυλακισμένους, πράγμα παράνομο, που δεν ξανάγινε. Οι δε Τουρκάλες τον έβρισαν άπιστο και φονιά και φώναζαν δυνατά. Όταν επέστρεψαν οι γενίτσαροι να την βασανίσουν πάλι, ο δεσμοφύλακας τους έδιωξε και εκείνοι πήγαν και παραπονέθηκαν στον μεγάλο αγά, ο οποίος κάλεσε τον δεσμοφύλακα, τον έβρισε και τον απείλησε. Θυμωμένος τότε εκείνος επέστρεψε, κρέμασε την αγία και αρπάζοντας ένα μεγάλο ξύλο με τα δυο του χέρια την χτυπούσε ανελέητα, όπου έβρισκε. Τότε όλοι οι φυλακισμένοι άρχισαν να φωνάζουν δυνατά κάνοντας μεγάλη φασαρία. Βλέποντας εκείνος την αναστάτωση, την παράτησε κρεμασμένη και πήγε στο δωμάτιό του και διέταξε εκείνον τον Χριστιανό να του ψήσει καφέ. Ενώ έπινε τον καφέ άρχισε πάλι ο Χριστιανός ήρεμα να τον κατηγορεί για την ασπλαχνία που έδειξε, τόσο που τον έκαμε να πέσει μπρούμυτα και να κλαίει.

Την ώρα εκείνη συνέβη ένα συγκλονιστικό γεγονός. Ξαφνικά έλαμψε μεγάλο φως από την οροφή της φυλακής, σαν αστραπή, το οποίο, αφού περικύκλωσε το σώμα της μάρτυρος, γέμισε ολόκληρη τη φυλακή, φωτίζοντάς την σαν να έμπαινε όλος ο ήλιος μέσα αν και η ώρα ήταν δέκα με έντεκα τη νύχτα.

Οι μεν Χριστιανοί βλέποντας το θαυμαστό γεγονός φώναξαν: Κύριε ελέησον, οι Εβραίοι έπεσαν μπρούμυτα, διότι δεν μπορούσαν να το βλέπουν, οι δε Τουρκάλες

φώναξαν : Αχ, αχ , το κρίμα της φτωχής ρωμιάς μας έφθασε και έπεσε αστραπή να μας κάψει.

Ο δεσμοφύλακας από τον φόβο του άρχισε να τρέμει και είπε στον Χριστιανό να την κατεβάσει. Πλησιάζοντας εκείνος τη βρήκε τελειωμένη. Το φως έφυγε αλλά έμεινε για ώρα πολλή μια ανέκφραστη ευωδία. Πήρε τα κλειδιά από τον δεσμοφύλακα, την ελευθέρωσε από τα σιδερένια δεσμά και της σταύρωσε τα χέρια με πολλή ευλάβεια και σεβασμό. Άναψε κεριά, θυμιάτισε και καθόταν κοντά της μέχρι να ξημερώσει. Δόξαζε χαρούμενος τον Θεό που τον αξίωσε να δει τέτοια θαυμαστά γεγονότα και να πιάσει και να περιποιηθεί με τα χέρια του μαρτυρικό λείψανο.

Το πρωί διαδόθηκε η κοίμηση της Αγίας και όσα συνέβησαν Κατησχυμένοι οι Τούρκοι επέστρεψαν στους Χριστιανούς να παραλάβουν το τίμιο σώμα.

Πλήθος Χριστιανοί έτρεξαν στη φυλακή και αφού πήραν το άγιο λείψανο με μεγάλη ευλάβεια το ενταφίασαν.

Τα δε φορέματα της Αγίας τα μοίρασαν μεταξύ τους για αγιασμό και σωτηρία τους.

πηγή: diakonima.gr